

சர்வம் சிவாஸம் யகது!

அர்ச்சனை

இந்து மத கலாச்சார சமய பண்பாட்டு மேம்பாட்டிதழ்.
அர்ச்சனை பப்ளிக்கேஷன்ஸ் சார்பில் தொகுத்து வெளியிடுபவர்,
வினார். க. ஜி. யோகராசா ஐயர்

நன்மைகள் வினைய
நன்மைகள் செய்வோம்
நமக்கென உள்ளதைப்
பிறர்க்கும் கொடுப்போம்.

மனிதனை வணங்கும்
மனிதனை பூஜிக்கும்
மகாசக்தி ஆலயம்.

பதினெட்டு நாள்
பாரதம் போர்
பாண்டவர் கதை கூறும்
பாங்கான் நற் சடங்கு
பாஞ்சாலி திரௌபதைக்கு
பாண்டிருப்பில் பக்தி காண்!

கிடை சொன்ன கீர்த்தனைகள்
மகா பாரதமாய், நிபாழி உலகத்து
மறை நாலோடைந்து.... என
நாட்டைப் பண்ணில் நயந்து
நமக்கு உணர்த்தும் பாரதப் படிம்பு.

பாண்டிருப்பு ஸ்ரீ திரௌபதையம்மன் ஆலய வருடாந்த

தீப்பள்ளை உற்சவச் சிறப்பிதழ்

10-09-1996 முதல்

27-09-1996 வரை.

நன்கொடை விலை 25 ரூபா.

பூதாக்காமல் திருவாய்வா பூதாக்காமல் திருவாய்வா
தொல்லையில் நான் நான் நான் நான் நான் நான் நான்

நான் நானான் நான் நான் நான்

நான்மீது நான்மீது
நான்மீது நான்மீது
நான்மீது நான்மீது

நான்மீது நான்மீது
நான்மீது நான்மீது
நான்மீது நான்மீது
நான்மீது நான்மீது

நான் நான்மீது
நான் நான்மீது
நான் நான் நான்மீது
நான் நான் நான்மீது
நான் நான் நான்மீது
நான் நான் நான்மீது

நெடுங்கூடி நெடுங்கூடி நெடுங்கூடி
நெடுங்கூடி நெடுங்கூடி நெடுங்கூடி
நெடுங்கூடி நெடுங்கூடி நெடுங்கூடி
நெடுங்கூடி நெடுங்கூடி நெடுங்கூடி

ஏதுமும் ஏதும் நெடுங்கூடியே ஏதுமும்
நெடுங்கூடி நெடுங்கூடி நெடுங்கூடி

நெடுங்கூடி நெடுங்கூடி

அர்ச்சனா

“நன்மைகள் விளைய நன்மைகள் செய்வோம்
நமக்கென உளதை பிறர்க்கும் கொடுப்போம்”

அர்ச்சனாவின் முதல் வெளியீடு

அன்புடையீர்,

அர்ச்சனா முதல் இதழ் ஒரு வெள்ளோட்டப் பிரதியாக அல்லது ஒரு பிரசரம் என்ற வடிவில் 19-06-1996ல் பாண்டிருப்பு ஸ்ரீ வடபத்திரகாளியம் மன் தேவஸ்தான் ‘அமரர் வேல்முருகு அரங்கில்’ அம்பாரை மாவட்டத்திற்கு, அன்பளிப்புக்கள் வழங்க வந்த அமெரிக்கத் துறவி, வன். ஸ்ரீமத் தந்திரதேவா மகராஜ் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட பெரும்பேற் றைப் பெற்றது தெய்வச் செயலாகும்.

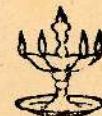
முதல் பிரதியை, தந்திரதேவா மகராஜீடு மிகுந்து அம்பாரை மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேர வைத் தலைவரும், அக்கரைப்பற்று, விபுலானந்த மாணவர் இல்லத் தலைவருமான், திரு. த. கைலாய பிள்ளை அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ள, அதனைத் தொடர்ந்து கிழக்கு இந்து ஒன்றியத் தலைர், திரு. வி. த. குமாரசாமி, மட்டக்களப்பு மாவட்ட இந்து இளைஞர் மன்றத் தலைவர், திரு. எஸ். யோகேஸ் வரன், மட்டக்களப்பு காந்தி சேவா சங்கத் தலைவர், இந்து நலன்புரிச் சங்கத் தலைவர், திரு. கதிர் பாரதிதாசன், பாண்டிருப்பு இந்து இளைஞர் மன்றத் தலைவர், திரு. நோ. விஜயரத்தினம், பாண்டிருப்பு வில்லைப் பிரமகுல ஆலய ஆதினத் தலைவர், தி. க. பாக்கியராஜா (இராசேந்திரம்) ஜே. பி. தொண்டர், சி. சிவலிங்கம், யோகாசன ஆசான், சுவாமி சிதா னந்த யோகி உட்பட பிரதம அதிதிகளும், மற்றும் ஆலயக் குருமாரும், இந்து மன்றங்களின் முக்கிய பிரதிநிதிகளும், பொதுமக்களும் கலந்து சிறப்பித்து பிரதிகள் பெற்றனர்.

பாண்டிருப்பு 2, இந்து இளைஞர் மன்றத் தலைவர், திரு. எஸ். கந்தசாமி தலைமையில் நடை பெற்ற இவ் விழா வெளியீட்டு பேற்றின் பொன் விழாவாகும். இதற்கு பேருதவியாக இருந்த இந்து இளைஞர் மன்றத் தலைவர், திரு. கந்தசாமி அவர்களுக்கு அர்ச்சனாவின் சார்பில் நன்றிகள்.

சமர்ப்பணம் !

ஆன்மாவின் சிறப்பை எங்களுக்கு அழகு தமிழில் அறிவுடன் விளக்கி, தெளிவு தந்து, அறிவரகி, உணர்வாண், சிந்தனை எழச்செய்து, ஆன்மாவிற்கு சேதி உடம்பு சொன்ன கரங்களின் பேனா என் னு ம் வாகனத்தை ஓடவைத்த எங்கள் அன்புச் சகோதரர், ஜெகதீஸ் பயா (இலங்கை பிரம்ம குமாரிகள் இராஜ யோக நிலைய முதல்வர்) அவர்களுக்கு எனது ஆன்மா வைப் பற்றிய கருத்துக்கள் சமர்ப்பணம்.

சிவநீ. க. ஐ. யோகராசா ஜயர்

அர்ச்சனாவின்

ஸ்ரீ சந்தான ஈஸ்வரர் அக்ரஹாரம்
சிவன் கோயில் வீதி,
கல்முனை.

பாண்டியூர்
மாணிக்கப் பிள்ளையார்.....

பாண்டியூர், பொன். நவநீதன்

எங்களுர் பாண்டிருப்பில்
எழுந்தருளி இருக்கின்ற
விநாயகப் பெருமானின்
விந்தையினைப் பாடுதற்கு —
நான் என்ன தவம்செய்தேன்?

முந்தி முந்தி விநாயகனை
முக் கண்ணனார் மகனை
தொந்தி வயிற் நோனை
சிந்து கவி பாடுதற்கு —
நான் என்ன தவம்செய்தேன்?

சாதி மத பேதமின்றிச்
சகலோற்கு மருள் வழங்கி
மேதினியைக் கார்த்தருஞும்
மேலோனின் புகழ் பாட —
நான் என்ன தவம்செய்தேன்?

காலை, பகல் மாலை மூன்றுங்
கணபதி யுன் கோயிலிலே
மணி இசைக்கும் வேளையிலே
மன மலராலுணைப் பாட —
நான் என்ன தவம்செய்தேன்?

மாண்டு தலை மறையுமிந்த
மனித குலஞ் சிறந்தோங்க
வேண்டு தலைக் கேட்டவண்ணம்
விநாயகனைப் பாடுதற்கு —
நான் என்ன தவம்செய்தேன்?

பாண்டியூர் வதியுங் கணா
பரமனுக்கு முத்த கணா
மாணிக்கப் பிள்ளையாரே, உண
மனதாரப் பாடுதற்கு —
நான் என்ன தவம்செய்தேன்?

பாண்டியூர் தனி ஒறைந்த
பாங்கான பிள்ளை யுன்னைப்
'பாவளம், நிகழ்ச்சிக் கோர்
'பா' வாக்கிச் சமர்ப்பிக்க —
நான் என்ன தவம்செய்தேன்?

1987ல் இலங்கை வாரேவி 'பாவளம்' நிகழ்ச்சியில் இடம் பெற்ற கவிதை இஃது. (நன்றி, பாவளம்)

மோட்சத்தைக் குறிக்கும், முக்தியை உணர்த்தும், மோனத்தைக் காட்டும், பூசை முறைகள்.

எந்தச் சௌவ ஆலயங்களிலுமில்லாத பூசை முறை ஸ்ரீ திரெளபதையம்மன் ஆலயத்திலே பக்தியோடு நடை பெறுகின்றன. சௌவம், வைஷ்ணவம், சாக்தம், என்ற திரிகரண முறையில் காரியங்கள் நடை பெறுகின்றன.

சௌவமுறையின் தியான அனுட்டானங்களுடன் விபூதி பூசப்படுகின்றது. வைஷ்ணவ முறையில் குங்குமத்தால் நாமக் கோடு இடப்படுகின்றன, சாக்தம் என்ற சக்தி வழிபாட்டு முறையில் வாசனைத் திரவியங்களால் தயாரிக்கப்படும் பண்டாரம் எனும் மஞ்சள் பொட்டு வைக்கப்படுகின்றது.

சிவன், விஷ்ணு, சக்தி என்ற மஹாதெய்வங்களின் சிறப்புக்களுடன் தேரங்றிய ஆலயத்தின் தொண்மை மிகவும் நீண்டது இந்துமதத்திலுள்ள ஆதி உயர் சக்தி மிக்க தெய்வங்களின் சிறப்பு மிக்க கீர்த்தி மிகு, இல்லமே ஸ்ரீ திரெளபதையம்மன் ஆலயமாகும்.

மனிதர்களை வணங்கும், மனிதனைப் பூஜிக்கும் மகாசக்தி ஆலயம்.

ஆலயங்களில், தெய்வங்களைத் தவிர வேறு யாரையும் கை கூப்பித் தெரழக் கூடாது. வீழ்த்து வணங்கக் கூடாது. பணிந்து வணங்கக் கூடாது, பாதம் தெரழக் கூடாது. என்பது ஆகம நடை முறை ஆனால், ஸ்ரீ திரெளபதையம்மன் ஆலயத்தில் பெரும்பான்மையான கிரியைகள் மனிதர்களுக்கே நடை பெறுகின்றன.

பூசாரிமார் முதல், குருக்கள்மார் வரை செய்கின்ற காரியப் பூசைகள் பெரும்பாலும் பாண்டவர் வேடம் பூண்டு கட்டுக்கு நிற்கும், மனிதர்களைப் பூஜிக்கும் காரியமாக அமைகின்றன. இப் பூசைகள் எல்லாம் மக்கள் மனத்திருப்தியுடன் சிறப்பாக நடக்கின்றன.

மாணிக்கப் பிள்ளையாரின் ஆலயத்தில் மகா சக்தியின் மகிழை காணீர், ஏழாம் நாளில் எடுப்பாய் ஓர் விழா.

ஸ்ரீ திரெளபதையம்மன் ஆலயத்தில் கொடியேற்றும் செய்து ஏழாம் நாள். கண்ணன் அத்தினாபுரம் வரல் என்ற நிகழ்ச்சி “சுவாமி எழுந்தருள்ள” என்ற பேரோடு எடுப்பாய் நிகழும், அத்தினாபுர எல்லை எனக் காட்டும் மாணிக்கப்பிள்ளையார் ஆலயத்தில் இந்து பாண்டவர் வேடம் பூண்டவர்களால், பல்லக்கில் (தேரினில்) உபசாரங்களால் தூக்கி வருவதும்.

அன்றைய நிகழ்வில் ஓர் அம்சமாக திரெளபதி கண்ணனிடம், தன்னிலை என்னிக் கதறுவதாக, அழைப்பதான ஓர் பேரின்பக்காட்சி நிகழும், திரெளபதியாக வேடம் பூண்ட, விரதகரர் அன்பருக்கு மந்திர உச்சாடனங்கள் செய்து தெய்வமாட உருவேற்றித் தோத்திரங்கள் செய்து ஆடவைப்பர் உருவேற நேரமெடுக்கும், இக்காலமே துரியோதன் சபையில் தூர்ச்சாதனன் துகில் உரிந்த நிலை அந்திலையில் ஒரு கையால் தன்னைக் காத்துக் கொண்டுகதறிய திரெளபதி, இரண்டு கைகளையும் நீட்டி பூரணசரணாகதி யடைந்ததும். கண்ணன் வந்தாக உள்ள ஐதீகத்துக் கேட்ப நேரமெடுக்கும், அதன் பின்னே திருவேறி உருவேறும், தெய்வமாடுவார் திருவாக்குக் கொடுப்பார்.

பண்டாரம் பொட்டு பகட்டாக இட்டு பண்பாட்டை காட்டு.

பண்டாரம் எனும் பெயர் கொண்ட மஞ்சள் நிறத்திலகம் இடுவது மகாசத்தி ஆலயமான மூர் திரெளபதையம்மன் ஆலயத்தின் சிறப்பு.

வாசனைத்திரவியங்களாலும், வைத்திய மூலிகைகளாலும் தயாரிக்கப்படும், மஞ்சள் வஸ்த்து வான் 'பண்டாரம்' எனும் இப் பொட்டு மக்களின் மேன்மைக்கு வழிகாட்டுகின்றது. அம்மை நோய் தீர்க்கும் இவ்வஸ்த்து. இடுவார் மணங்களில் மகிழ்ச்சியும் தெய்வத்தன்மையையும் ஏற்படுத்துகின்றது. வகுமிகி கடாட்சம் பொருந்திய பண்டாரம் இடுவதால் வறுமை, துன்பம், பேய் பசாசு, பிடை என்பன அகலும் என்பது பண்டு தொட்டு வந்த உண்மையாகும்.

ஆன், பெண், இருபாலாரும், வயது வித்தியாசமின்றி விருப்போடு ஆலயத்தில் இட்டுக்கொள்வது பண்பாட்டுக் கோலமாகும், அது பரி பக்குவ நிலையமாகும். மகாசக்தியின் அருட்பிரசாதமான இத்திலகம் கிழுக்கில் எந்த இந்து ஆலயத்திலும் இல்லாத தொன்றாகும்.

மடி ஏந்திப் பிச்சை கேட்டு மண்டியிட்டுச் சோறு வாங்கும் மண் குலப் பெண்மைர், மகிழ்ச்சோ அழுகு.

மாலை வேளைப் பூசை மிகவும் சிறப்பானது. பாண்டியூர், மக்கள் முதல் பக்கத்தூர் மக்கள் வரை மகிழ்வோடு கண்டு களிக்கும் பூசை, பூசையை அடுத்து கட்டுக்கு நிற்கின்ற கொலுவினர் அனைவரும் விரதம் முடித்து, ஒரு வேலை உணவை உவப்போடு சாப்பிடும் வேளை, ஜவராசாக்கவிடம், பேய்கள் பூதங்கள், பறவைகள், மிருகங்கள், புளுக்கள் எல்லாம் முற்பிறப்பில் தேவகர்ந்தவர்களாக இருந்து சாபத்தால் இன்னிலை அடைந்தமையினால், சாப விமோசனம் பெறவும், முக்கி நிலையடையவும் மடிப்பிச்சை வாங்கி சாப்பிடல் என்ற கோட்பாட்டிலும், அல்லது கரட்டில் வாழ்கின்றனவற்றுக் கெல்லாம் பாண்டவர்கள் வன வாசகாலத்தில் உணவளித்துச் சாப்பிட்டார்கள் என்ற தத்துவ அடிப்படையில் தோன்றிய நற்கருமாம், இதனை பொதுமக்கள் நேர்த்தி வைத்து. அரிசி, காய்கறி அழுதுங்களித்து. மடிப் பிச்சை கேட்டு மடியேந்தி பிச்சை வாங்கி உவப்போடு சுற்றம் குழக் கொடுத்து உண்ணும் போது தேவாமிர்தமாக இருக்கும். (இச் செயல் பாண்டவர்களாக இருக்கும் கொலுவினருக்கு மிகவும் பொறுமை பேணும் களமாகவும் இருக்கும், பகல் முளுவதும் விரதமிருந்து. பூசை காரியங்களில் ஏற்பட்ட களைப்பு வேறு, பாண்டவ நிலை, என்பது இங்கே கோடியிட்டுக் காட்டப்படுகின்றன)

வேளாள குலத்தோர் கட்டும் கட்டுத் தோரணம் -அது விண்ணனை முட்ட வேதனைகள் இருப்பதைக் காட்டும்

பதிநாலாம் நாள் செட்டி வேளாள குலத்தவர்களாள் கட்டப்படும் தோரணம். அடிமன்ற மாண்டுத்திர சோகத்தில் அருச்சனன் தீ மூட்டி இறக்க வென்று மூட்டுகின்ற தீயைக் காட்டுவது போல் இருக்கும், (தீர்ச்சுவாலை வடிவில் தோரணம் கட்டுவது இப்போது இல்லை இது திருத்தப்படவேண்டும்) தோரணங்கள்டு தேத்தரசன் (அபிமன்யுவைக் கொண்றவன்) வெளிவர, அரச்சனன் தேத்தரசனைக் கொல்வதாக இருக்கும் தோரணப் பூசை.

மருத்துவகுலத்தோர் செய்கின்ற சோடனை மாண்ட தேத்தரசன் தலை போல் தொங்கி நிற்கும் பாண்டவர் களிப்பைக் காட்டி சிரிக்கும்

மருத்துவகுலத்தோர் (பாபர் குலத்தோர்) செய்கின்ற சோடனைகள் மனதிற்கு களிப்பட்டும் அழகூட்டும்: ஆலயத்திற்கு மெரு கூட்டும். தலை தொங்கல் போல் கொத்துப் பூக்கட்டுகின்ற சோடனைகள் எந்த ஆலயத்திலும் இல்லை, இந்த மரபு மருத்துவகுலத்தோர் கிறப்பு.

(தலை தொங்குகின்ற வடிவமுடன் கட்டப்படுகின்ற கொத்துப் பூங்களில் சில மாற்றங்கள் செய்கின்றார்கள். இது திருத்தப்பட வேண்டும். அமரர் நல்லதம்பி மூல்லைக்காரர்காலத்து வடிவமே தலை வடிவமாகும்)

வன வாசத்தில் - ஒரு இலைவாசம் அது வதவாசம். பீமன் செய் கதவி வனமளிப்பு

இலை, குழை உண்டு வாழும் சாத்வீக குணமுள்ளோர், சாத்வீக உணவு மரக்கறிகள் உண்போர்க்கு போர்க்குணம் வீரமாய் ஓவிரும்போது, வீமன் செய் கதவி வனமளிப்பு, வாழைக் குலைகள் வெட்டி வீழ வதும், பழங்கள் கனிவகை ஒடித்து விடுவதும், போரிலே நல்லவர்கள் மாடவதை உணர்த்தும். அது போர் என்றாலும், சத்தியம் அங்கே சங்கமிக்கும்.

ஆன்மாவானது மேல்நோக்கி உயர்ந்து செல்லும்போது மேரட்ச காலத்தில் மிதமாக மினிரும் அது மூல்லை, முக்டை, காரை, காணாத்தி பிரண்டை என ஐந்தும் ஐம் பூதங்களின் சாத்வீகத்தில் சங்கமிக்கும் சங்கதி வனவாசத்தில் காணலாம். மேன்மக்கள் உணவு அது. இந்த தென்புலத்தோர் தோட்டமது.

அஞ்ஞான வாசமும் உண்டு அது துரியோதனன் நாடுமாகும் மெஞ்ஞான விந்தையிது விளக்கமும் விடுகைதை.

பாண்டவர்கள் வன வாச காலத்திலே அஞ்ஞாத வாச காலம், மிகவும் விந்தையானது. மாறு வேடத்தில் பாண்டவர்கள் பயந்தொடிங்கி வாழ்வது.

ஆன்மாவானது குனிக் குறுகிச் சென்று சிவத்தையடைவதை உணர்த்தும்.

ஸ்ரீ திரெளபதையம்மன் ஆலயத்திலிருந்து தென்மேற்கே நட்பிட்டிமுனை சேணைக்குடியிருப்பு வரைச் செல்லும் பாண்டவ வனவாசம். சேணைக்குடியிருப்பு காளி கோவில்லையடைந்ததும். அங்கே வீர விளையாட்டுக்கள் நடை பெறும். பெலிகள் இட்டு தேவாதிகள் இரத்தம் சிந்தி போரின் உச்சக்கட்டம், பேய் நிலையில் ஆன்மா சடுப்பட்டு இரத்தம் குடிப்பது பின் பேய் நிலை தளர்ந்து சரணாகதியடைவதும். ஆன்மா கூளிக் குறுகும் நிலையைக்காட்டும். காளிகோயில் பூசை வேற்று முடிந்தததும் ஆலயத்தின் பின்னாலுள்ள வீதி வழியாக, வயல் வெளியூடாக பாண்டிருப்பு பெரியகுளக்கட்டு வரையுள்ள வழிகள் அஞ்ஞாத கால விராட நாடு என எண்ணிக் கொண்டு வனவாசம் புறப்பட்டவர்கள் மௌனமாக வருவார்கள். பின் குளக்கட்டை அடைந்ததும், மௌம் ஒவிக்க மணிகள் ஒவிக்க ஆலயத்தை வந்தடைந்ததும், மறு நாள் தவ நிலை நேரம் வரை அஞ்ஞாத வாச விரதம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு உறக்கப் பூசை கண்டு, பின் ஆன்மா வானது சோர்வு நீங்கி பேரின்ப நிலையை அடைவதை தவநிலை உணர்த்தும்.

அரசடி அம்மன் ஆலயத்து அரசமரத்திலொரு கொத்து

பீமன் வாழ் மாற்றியதும், (தருமரிடம் வாங்கியதும்) அதே நொடியில் ஒடிச் சென்று, அரசடி அம்மன் ஆலயத்து அரசமரத்தில் ஒரு கொத்துச் செடி கொடிகள் பறித்து வந்து பாண்டவர்களிடம்

கொடுப்பார் அந்தக் கொத்துச் செடியிலுள்ள மூல்லை, முக்டை, காரை, கானர்ந்தி, பிரண்டை, என்ற ஜிந்துமே மோட்ச இலைகளாகும். அவற்றையே மறுநாள் பீமன் சமையல் செய்து பாண்டவர்களுக்கு கொடுப்பார். இந்தச் செயல் பாண்டவர்களின் விராடபர்வ அஞ்சான காலத்தில் பீமன் வல்லாளன் என்ற பெயரில் விராடமன்னரின் அரண்மனையில் சமையல்காரராகச் சேவை செய்ததைக் குறிக்கும்.

ஆன்ம ஈடேற்றம் அதற்கொரு மேடேற்றம் தவநிலை உணர்த்தும்

ஆன்மாவானது ஓய்வு பெறும் முன் ஓய்வு நிலையை ஏற்படுத்த உடம்பானது இடமளிக்கின்றது. எத்தனை இடையூறு இன்ப துன்பங்களிலும் மனிதன் ஈடுபட்டாலும் தியானம், தவங்கள் மூலம் ஆன்மாவுக்கு ஆருதல் கொடுப்பது கர்மாக்களைச் செய்யும் உடம்புக்கு உரிய பண்பாகும் இதனை உணர்த்தவே அர்ச்சனன் பாசுபதாஸ்திரம் பெறத் தவமிருக்கும், தவநிலை.

தவநிலைக் காட்சி மிகவும் பக்தி பூர்வமாகச் செய்யப்படுகின்றது. ஆன்மா என்னும் அர்ச்சனன் என்போனது உடம்பு நிலையை குரு தீட்சன்யம், நாமம், சொல், செயல் தொழில் பாடு ஆகியவற்றால் புனிதப்படுத்தி தவ நிலைக்குத் தயார் படுத்துகின்ற பேரின்பக்காட்சி பூர்வ திரெளபதையம்மன் ஆலயத்தில், கண் கொள்ளாக் காட்சி.

அர்சனரை ஆலயக்குருமார் வழி நடத்தி செல்கின்றனர் சாதாரண மனிதனுக்கு (அர்ச்சனர் வேடம் பூண்டவருக்கு) ஆலய, நித்திய அனுட்சானங்களில் பரிபக்குவப்பட்ட குருமார் சேவகம் புரிவது தவறாகப் பட்டாலும், ஆலயச் சிறப்பிற்கு அது தேவேசேவையாக இருக்கின்றது.

ஆஸ்தரன குருக்கள், அர்ச்சனருக்கு. குருதீட்சன்யம், நாமம், சொல், செயல், தொழில்பாடு என்ற பஞ்சேந்திரியக்கிரியைகளை, பார்த்தல், கொடுதல், அளைதல், பிடித்தல், நடக்கவைத்தல், என்பதற்கேற்ப-உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை தொட்டழைந்து பணி விடை செய்து தவநிலைக்கு கூட்டி வரும் போது. ஏனைய குருமார் தீபங்கள் காட்டி, இருள் அகற்றி, ஒளி காட்டிச் செல்கின்ற மோனத்தைக் காணக் கண் கோடி வேண்டும்.

சிராத்த மென்னும் கடல் குளிப்பு ஜல தர்பண மென்று அது இருப்பு!

ஆன்மாவானது, கங்கையில் குளித்து புனிதமடைகின்றது. தெளி நிலை கண்டு மோட்சத்திற்கு தயாராகும் போது! ஆன்மாவுக்கு உடம்பு உதவுகிறது. சிராத்தமாய் ஜலதர்ப்பணமாய் கடல் குளிப்பு நடந்து.

உடம்பை விட்டு ஆன்மா விடுபட்டு, உடம்பு நிலையகள்று உருவமற்ற ஒளியாக இருக்கும் ஆன்மா நிலையை மஞ்சள் பூசிய பின் அனைவரும் தோன்றும் ஒரே மஞ்சள் உருவங்கள் வேறு பாடற்ற ஒளி உருவங்கள் தீயில் நடக்கும் போது சோதியில் ஆன்மா கலப்பதையும், மோட்ச நிலையையும் உணர்த்தும்.

மோட்ச தீபமாய் தீக்குளிப்பு சோதி ரூபமாய் ஆன்மா எடுப்பு

ஆன்மாவரனது சோதியில் கலந்து சிவமாவதை உணர்த்தும் தீக்குளிப்பு - அது இங்கே சிறப்பாக நடைபெறும். எந்த ஆலயத்திலுமில்லாத எழில் சிறப்பு, பதினெட்டட்டியில் குளி? பாய்வதற்கு பக்குவம் தேவை.

பல சூபத்தில் தோன்றிய ஆன்மாவானது, ஒரே நிலையில், மாறாத நிலையில் எல்லாம் முடித்து சிவத்தையடைகின்றது. ஆன்மா, ஒளியானது, இதை உணர்த்துவது தீப்பாய்தல் நிகழ்ச்சி தீயில் இறங்குகின்ற அத்தனை மனிதர்களும், பூசாரிமார் முதல் பாண்டவர்கள், தேவாதிகள், பக்தர்கள் முதல் மஞ்சள் பூசிக்கொண்டு ஒரே ரூபமாகக் காட்சி தருவது ஆன்மா ஈடேற்றம் ஏற்படுத்துவதை காட்டுகின்றது.

ஆன்மாவானது இறைவன் திருவடியில் சேர்வதை உணர்த்துவது தீய்க்குளிப்பு மேடை முன்னால் தெய்வங்கள் வைக்கப்பட்டுப் பூஜிக்கப்பட, தீயில் நடப்பவர்கள் எல்லாம் தெய்வத்திடம் போவது, ஆக தீமிதித்தல் மோட்சம் அது சிறந்த இறப்பு.

தில (எள்ளு) தர்பணமாய், தீய்க்குளியில் அரிசியெனும் அட்சதை எனும் மஞ்சள் வஸ்து.

தர்பணமாய் அரிசியிட்டு, சந்ததிக்கு உணவளித்து வாய்க்காரிசி இடுவது போல் உடம்பு செய் கருமாதிகள் முடித்து ஆன்மா நிலையில் உயிர் பிரிந்து தெய்வச் சோதியில் கலப்பது போல், தீக்கடக்கும் காட்சி களிப்பிருக்கும். அது எமக்கு கடவுள் கருணை ஒளியை உணர்க்கும்.

தீக்குளி முன்னால் திரு உருவங்கள் தீயில் வரும் ஆன்மாவுக்கு வைகுண்டக் காட்சிகள்.

தீக்குளித்தல் முடிந்ததும், பார்த்தன். பாஞ்சாலி, பாண்டவர் தெய்வங்கள் முன் வணங்கிச் செல்கின்றனர். மோட்சமடைந்து வரும் ஆன்மாவானது. கன்மவினைக் கேட்ப மோட்ச நிலையடைகின்றது. பாபம் செய்த ஆன்மா மோட்ச நிலையில் தண்டனையடைவது போல், தேவாதி நிலையில் தீப்பாய்ந்த வர்கள் “சாட்டை” எனும் சடங்கை ஏற்படும், பாண்டவ கொலுவினர் அமைதியாக இருப்பதும். பாண்டிருப்பில் சிறந்ததொரு இருப்பு.

சாட்டை எனும் தெய்வ அடி சார்ந்த பிழைக்கு தெய்வத் தீர்ப்பு.

பாபம் செய்த ஆன்மா நரக லோகத்தில் தண்டனை பெற்று பாபவிமோகனம் பெற்று மோட்சமடைவதை உணர்த்தும் சாட்டைகள், பலிகள் திருந்திய ஆன்மாவுக்கு மதிப்பளிப்பதை உணர்த்தும் சாட்டை அடியில் ஒரு தனிக் கூற்று

பாலுற்றிப் பால் பள்ளயம் காடாற்றிக் கங்கையில் கரைப்பு

பால் பள்ளயம் எனும் பாங்கான பரிபக்குவ நிகழ்ச்சி விரதாதிகளுட்பட கட்டுக்கு நிற்போர் முதல் தீக்குளியில் பால் ஊற்றுகின்ற நிகழ்ச்சி. பாரதப் போரில் மாண்ட கெளரவர்கள், பாண்டவர்கள் குஸாதிகளுக்காகச் செய்யும் பிதிர் வழிபாடு, அக்கினியில் ஆகுதி செய்து பிதிர் காரியம் பண்ணுகின்ற பீடை போக்கும் அருள் வழிபாடு. காடாற்றிக் கங்கையில் கரைத்தலுக்கு ஒப்பானது. ஜீவாத்மாவை பரமாத்மாவோடு இணைத்து முக்கி காணும் பேரின்ப நிகழ்ச்சி, சந்ததி மேன்மைக்காக, உலக மேன்மைக்காக செய்யும் நிறைவு நிகழ்ச்சி.

கண்டோடு கைலாயம் போகும் தென் திசை ஊர் வலம், வைகுண்ட வாசம்.

பாண்டவர்கள் தம் சந்ததிகளுக்கு அரசாட்சியை விட்டுக்கொடுத்து யச முடிவுக்காக மோட்சமடைய தென்புல வாசம் சென்று கைலாயப் பேறு வைகுண்ட வாழ்வு பெற தென் திசை நோக்கியே சென்றனர். இதனை உணர்த்தவே பாண்டிருப்பின் தெற்கு நோக்கி உற்சவத்தின் இறுதி நிகழ்ச்சியரசு அம்மன் முத்துச் சப்பரத்தில் ஊர்வலம் சென்று துவாரகாபுரி எனும் மாணிக்கப் பிள்ளையார் ஆலயம் செல்லல். எந்த ஆலய ஊர்வலமும் - வலமாகச் சென்று திரும்பும், பிரேத ஊர்வலம் எப்போதும், இடமாகச் சென்று தெற்கு திசை நோக்கிச் சென்று மேற்கே மாணிக்கப்பிள்ளையார் ஆலயம் சென்றடையாம்.

எட்டாம் நாள் அதிகாலை ஒரு சுப நாள். எடுக்கும் ஒரு நாட்கால் வெட்டஸ், கட்டுக்கு நிற்போர் தீப்பாய அதுவே கரு.

உடம்பு சுயமாக இயங்குவதில்லை, ஆத்மா இந்த பூவுலகில் வாழும் போது மோட்சம் பேறுக்காக, உடம்புக்கு உதவுகின்றது. தானம் தவங்கள், விரதாதிகளால் புரிதமடைந்து எப்போதோ வரப்போகும் மோட்சத்திற்காக, அது நற்காரியங்கள் செய்து மோட்சத்திற்கு நன்மை சேர்ப்பது போல, எப்போதோ மூட்ட வேண்டிய தீக்கு இப்போது சுப நாள் கட்டட வெட்டப்படுகின்றது.

பந்தல் கால், அது கலியாணக்கால் பணிக்கனா குடியாரின் பண மிதப்பு, வந்து கூடும் அடியார்களின் சிறப்பு.

பன்னிரண்டாம் நாளில் பற்தக்கால் வெட்டல் ஆழு. ஆத்மாவின் உடலுக்குச் சிறப்பு சிருங்காரம் கண்டு தெளிவு காண்பதைக் குறிக்கும் சுயம் வரம் ஆழு, சிருங்காரம் வரும் போது ஜம்புவங்களும் அதன் அடக்கம் - ஜவகுக்கும் பாஞ்சாலி பத்தினியாய். அவணியில் பேரெடுப்பா.

பேரண்டி என்றொரு ஆழு பெண் பேரழகால் அருச்சனனை மயக்கவென்று மாயை செய்து தவங்குலைக்க வரும் சூது.

பேரண்டச்சி என்றொரு பேரழகி மோகத்தால் பார்தனை மண்டியிட வைக்க வென்று, தோன்றுகின்ற சோதனையில் வென்று தவம் செய்யும் காரணத்தை அறியத் தரும் அருட்காட்சி அம்மா அது மெய்சிலிக்கும், பரர்ப்பதற்கு பரவசமாய் அது அமையும், காமத்தால் பெரும் பாலும் தவறு செய்யும் உடம்பு எனும் வாக நத்தை ஆன்மா எனும் அருச்சனன், பரமாத்மா எனும் தெய்வத்தைக் காண்பதற்கு இழுத்துச் சென்று பேறு பெறும் காட்சி இது இறைமாட்சி.

பன்றி அது வரும் உனைக் கெடுக்க பற்றின்றி நீ இருந்தால் அது பறந்து விடும் சென்று விடும் பேறு வரும்.

பன்றி மறித்தல் ஒரு பாங்கான நிகழ்ச்சி பாண்டிருப்பு பக்ளையத்தில் பார்த்திடலாம் வெகு சுலபமாய் ஆம் பன்றிபோல் கீழான வரழக்கை முறையில் சிக்குண்டு போகும் ஆன்மா. அவற்றை எல்லாம் கடந்து மேன் நிலையை அடைவதைக் காட்டி நிற்கும்.

அரவான் பலி கொடுப்பு - அது வரலாறு காணாத பேரிழப்பு - குலம் விளங்க கொற்றவைக்கு படைப்பு.

ஆன்மாக்கள் சொந்த பந்தங்களால் பின்னிப் பிணையும் போது, உடம்பு எனும் பந்தமான வாகனத்தின் மீது பற்றுக் கொண்டு சவாரி செய்கின்றன. சவாரியில் மயங்கும் ஆன்மா விழித்துக் கொள்வது போல், மகா வீரனான அரவானை வேதனையோடு பலியிடுவது போல், உடம்பிலுள்ள பற்றைத் திஹர் என ஆன்மா விட்டு பரமாத்மாவைச் சரணடைவது போல் இருக்கும்.

அள்ளி வரும் வெள்ளி அரும் பொழுது, கொள்ளி வைத்து தீ மூட்டி அடிக்கொரு பூசை வேள்வி வாசல் சிறக்கும் விஸ்வப்பிரம குலத்தால்.

தீப்பாயும், தீப்பனைய நேரம் உபயத்தை உவப்போடு செய்து செருக்கோடு செய்கின்ற சேவைகள். வியக் கவைக்கும் பட்டு வேட்டிகள், சரசரக்க, வெள்ளைச் சேட்டுக்கள், வித விதமாய்த் தங்க நகை ஜூலிக்க வெள்ளைப் பிராமணர் போல் பிரகாசிக்கும் குலத்தவர்கள் பெருமையில், பாண்டிருப்பின் பெருமை மேலும் சிறக்கும்.

தீப்பள்ளயம்

ஞீ திரெளபதையம்மன் ஆலய வரலாறு

— வே. சண்முகநாதன்

பண்டுதொட்டு பாண்டிருப்பு என்னும் கிராமத்தில் பாண்டவர்கள் பாஞ்சாலியுடன் உறைந்திருக்கின்றனர். பாண்டவர்களின் இருப்பிடமாக இருந்ததனால் இவ்வூர் பாண்டிருப்பு என்னும் நாமத்தைப் பெற்றதென்பார் இப்பழம் பெருமை யிக்க இக் கிராமம் மட்டுமாநகருக்குத் தெற்கே இருபத்தியைந்து மைல் தொலைவில் கல்முனை நகருக்கருகாமையில் அமைந்துள்ளது.

பாண்டிருப்பில் அமைந்துள்ள பாண்டவர்களின் கோயிலில் நடைபெறும் இக் தீப்பள்ளய நிகழ்ச்சியால் அகில இலங்கையிலும் இவ்வூரின் கீர்த்தி பரவியுள்ளது. இக் கோயிலில் நடைபெறும் திருவிழாவை மற்றைய கோயில்கள் போன்று தேர் தீர்த்தம் திருவிழாவென அழைப்ப தில்லை. இது மட்டக்களப்புத் த மிழில்

‘தீப்பள்ளயம்’ என்றே அழைக்கப்படுகிறது. பள்ளயம் என்றால் பெருவேள்வி எனப் பொருள் படும். இத் திருவிழாவின் இறுதி நாளன்று திரெளபதி அம்மனுக்கு அளிக்கும் பெரும் தீவேள்வியே ‘தீப்பள்ளயம்’ என்ற இப் பெயர் வரக் காரணமாயிற்று.

இத் தீவேள்வியினாலேயே இக் கோயிலின் கீர்த்தியும் பரவலாயிற்று அதை விட ஆதியில் இலங்கையில் திரெளபதி அம்மனுக்கென ஆலயம் முதன் முதலில் அமைந்தது பாண்டிருப்பிலே ஆகும். இதனைப் பட்டயங்கள் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடியும். அதன் பின்னரே இலங்கையில் பல பாகங்களிலும் திரெளபதியம் மனுக்கு ஆலயம் எடுத்தனர் என்று அறிய முடிகிறது.

வரலாறு

இவ்வாலயம் ஆராச்சியாளர்களால் அனுகி ஆராயப்பட வேண்டிய பழமை வாய்ந்ததாகும். ஆனால் மட்டக்களப்பின் சரித்திரத்தில் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்ததாக இக்கோயில் வரலாறு காணப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் இக்கோயில் வரலாற்றில் இரண்டு அரசர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதேயாகும்.

இன்றைய சந்ததியினர் இதனை விளக்கமாக அறியும் பொருட்டு இதனைச் சற்று விவாகவே பார்ப்போம். இவ்வாலய வரலாறு மிகத் தொன்மை வாய்ந்ததாலும் வாய்வழியே கூறப்பட்டு வந்ததாலும் இன்றைய இக்கோயில் நிர்வாகத்தினர் கூட இதனைச் சரிவர அறியாமல் இருக்கின்றனர். இதனை இன்றைய தலை முறையினர் மட்டுமின்றி வருங்காலச் சந்ததி

யினரும் அறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் இது ஆராய்ந்து அறிய வேண்டியதாகும்.

மாருத சேன நுடைய புத்திரன் எதிர்மன்சிங்கன் மட்டக்களப்புப் பகுதிக்கு சிற்றரசனாக இருந்த காலத்திலே சிதைவுற்ற சிவாலயங்களைச் செப்பனிட்டு ஆறு காலம் பூசையும் புரிவித்துத் திக்கதிப்பதிகள் வைத்து அரசுபுரியுங் காலம் வட நாட்டுக் கொங்கு நகரில் இருந்தது தாதன் என்னும் சமயப் பெரியார் வைஷ்ணவ மதத்தைப் பரப்பும் நோக்கங் கொண்டு மகா பாரதத்தோடு பல இதிகாசங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு காவி கமண்டல தாரியாய் வேடம் ழண்டு இலங்கை மட்டக்களப்புப் பகுதியை வந்து சேர்ந்தார்.

இப்பெரியார் அந்தாளில் நாகர்முனை என்று பெயர் பெற்ற திருக்கோயில் சந்திதியைக் கண்டு தரிசித்து அங்கேயே தங்கியிருந்து மகா பாரத இதிகாசத்தை அங்கேயே போதித்தனன். இதை அறிந்த திக்கதிபரொருவர் எதிர் மன்னிசங்க நிருபன் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று தாதனின் குலம், கோத்திரம், நாமம் கயநாடு இவைகளை விசாரித்தான்.

தாதனும் அரசனை நோக்கி அரசே என்குலம் வசியன் என் நாமம் தாதன் எனது கோத்திரம் விஷ்ணு எனது நாடு கோங்கு நகர் நான் பாண்டவர் குலத்துத் தருமர்தியார்களுக்கு நாகர் குலத்துத் துரியோதனாதிகள் செய்த தீமைகளைக் காண்பிக்கும்படி வந்தேன் என்றான்

எதிர் மன்னிசங்க மன்னனும் அதனை அறிய விரும்பினான் இது பற்றி விளக்கிக் கூறிய தாதன் மகாபாரத்தில் சொன்ன படி பாண்டவர்கள் வனவாசம் செல்லுதல் பார்த்தன் சிவனிடத்தில் பாசுபதம் பெறுதல் துரியோதனாதியாரைக் கொன்றதும் அரவாளைக் களப்பலி செய்ததும் பின்பு அக்கினி குளித்து மீண்டும் இந்திரபிரஸ்தம் அத்திபுரம் இவைகளை அரசு

செய்ததுங் காண்பிக்க வேண்டும் அதற்குச் சமுக்திரக் கரை அருகும் ஆல விருட்சம் நிறையப் பெற்ற இடமும் அதற்கு அப்பால் வனமும் இருக்கும் இடத்தில் தான் காண்பிக்க வேண்டும் என்று வேண்டினான்.

அரசனும் சம்மதமற்று அனைவரும் கடல் ரூகாய் வரும் போது இக் கிராமம் தாதன் வேண்டியபடி உரிய வசதி களுடன் காணப்பட்டது அந்த இடத்தில் பாண்டவருடைய உறுப்பை ஆறு பேருக்கு உண்டாக்கி அதனை நம்பும்படி தீவளர்த்து அதிலிறங்கி மீண்டு கட்டினான். அரசனும் மகிழ்ந்து ஆலயம் உண்டாக்கிப் ‘பாண்டுறுப்பு’ எனும் நாமம் சூட்டி வங்கர் குலத்துத்திக்கதிபரே பரிபாலிக்கும் படி திட்டஞ் செய்து தன்னிருப்பிடம் சென்றனன். ‘பாண்டுறுப்பு’ என்னும் நாமம் நாளைடவில் திரிந்து இப்போது “பாண்டிருப்பு” எனவழங்குதலைக் காணலாம்.

இதுவே இக்கோயில் அமைந்த வரலாறைநால் இது எக்காலம் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. என்பது அறிய வேண்டியதே! இதற்கு முடுமந்திரமாகப் போற்றப்படும் கல் வெட்டினைப் பார்ப்போம்.

தாதன் கல்வெட்டு

ஆரம்பத்தில் தாதனால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக் கோயில் ‘தாதன் கோயில்’ என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்தது. இதே போன்று இவ்வாலயக் கல் வெட்டும் தாதன் கல்வெட்டு என்றே அழைக்கப்படலாயிற்று.

‘மேவு பூவுலகில் திரு மாலமைத்த வொழுங்கைப்பார்!
மேவு தாதன் பகுக்க மனத்திலுள்ளி
அரியோன் பதத்தை அடிபணிந்து தெண்டனிட்டு
குருவின் கையில் குதித்தோர் சரித்திரத்தை
மடவில் வரைந்து மனத்தை ஒருப் படுத்திக்
கொடையில் சிறந்த குகனிடத்தில் செல்லவென்று
காவி உடுத்திக் கமண்டலமும் கைப்பிடித்து
ஆவி அடக்கி அஞ்செழுத்தை உச்சரித்துப்
பல் லோர் புகழுப் பாருவகோர் ஈடேற
வில் விசையன் செய்தவத்தை மேன்மை பெறக் காசினியில்
பத்ததி போற்காட்டிப் பகுத்தறியத் தாதனுந்தான்

மதி வெண்ணொளி பரப்ப மாயோன் மதுமோங்க
 கண்டோர் களிகூரக் காசினியோர் கொண்டாட
 என்றும் பாசிதமாயிப் பதியைப் பெற்றதினால்
 ஆவினங்கள் வாழ அறமுயர்ந்து சாவி எழப்
 பாவாணர் பாடப் பல்லுரெல்லாம் வாழ்க!
 மாதத்தில் மூன்று மழை மட்டுநகர் பெய்துவர
 என்றார் பணிக்கர் குலத்ததிப னேந்தலிடம்
 கண்டறிந்து மாயவன் கருணைதனை யுண்மை யென்று
 “விமலதரு மனென்” னும் வேந்தனக மகிழ்ந்து
 கமல விழிக் கண்ணன் கருணை தங்குமிப் பதிக்கு
 வேண்டும் வயல் நிலமும் வெள்ளிக் களஞ்சியமும்
 தூண்டு திகிழி தந்தம் சோதியேழ யீந்து மன்னன்
 “கண்டி நகர்” சென்றான் காசினியோர் தாமறியப்
 பண்டு முற்ற என்றென்றுர் பார்

இதுதான் தாதன் கல்வெட்டு. இதனை
 முடி மறைத்து வைப்பதினால் எம்முர் மக்கள்
 இதனை அறியாதும் இதனால் பெறப்படும் பல
 உண்மைகளையும் அறிய முடியாமல் இடுப்பதும்
 இயல்பே! இது பாண்டிருப்பில் வாழும் ஒவ்வொரு
 மகனிடமும் இருக்க வேண்டும் ஆகவேதான்
 இதனை இங்கு முழுமையாகத் தந்தோம் மேற்
 கூறிய வரலாற்றை இதில் கண்டு தெளிந்
 திருப்பீர்கள்.

இவ்வாலயம் எழு ம் பி ய வரலாற்றுக்
 காலத்தை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கு இப்பாடவில்
 வரும் கண்டி மாநகரை ஆண்ட விமலதரு
 சூரியன் என்னும் மன்னன் இவ்வாலயத்தின்
 அருமை பெருமைகளை அறிந்து இவ்வாலயத்
 துக்கு வந்து பரவசமடைந்து. பல நிலபுலன்
 களும் பொன், வெள்ளி, தங்கம் தந்தம், இரத்

தினம் போன்ற பொருட்களைக் காணிக்கையாய்
 ஈந்து சென்றனன் என்பதனால் அறியக்கிடக்
 கிறது. கண்டி நகரை ஆண்ட விமலதர்ம
 சூரியனின் ஆட்சிக் காலம் கி. பி. 1594 முதல்
 கி. பி. 1604ம் ஆண்டுவரை என்று பல ஆராய்ச்சி
 நூல்களால் அறியக்கிடக்கின்றது. ஆகவே இக்
 கோயில் இதற்கு முன்னர் எழுந்திருக்க வேண்டும்
 என்று துணீய இடமுண்டு. இதிலிருந்து இக்
 கோயிலின் பழமையை அறியலாம்.

இதனை மேறும் நிருபிக்கும் பொருட்டு
 எதிர்மன்னசிங்க மன்னவனின் ஆட்சிக் காலத்தை
 ஆராய்ந்தால் உண்மை புலப்படும். எதிர்மன்ன
 சிங்கனின் வரலாறு கூறும் பாடவில் அவன்
 முடிகுட்டிய பாடவில் பின்வருமாறு காணப்
 படுகின்றது.

“கார் தொலைப்பானை யிலங்கைக்
 கனகமுடி மன்னரெல்லாங் களித்து வாழ்ந்தக்
 சிரி லங்கும் மட்டமெனுங் களப்பு நாட்டைச்
 சிறந்த கலிபிறந்து நாலாயிரத்தறு நூற்று நாற்பதாண்டில்
 பார் செழிக்க முடிபுணந்தான் தோப்பாவைப்
 பண்டதாக்கி பருதிகுலன் பவனியாய
 தேரினிடம் வலந்திரிந்து செங்கோலோச்சு
 மதிப்பவரசர் மரபனென்னும் எதிர்மன்ன சிங்கன்தானே!”

சுற்றம் மகிழுத் துதித்தெழுந்து தென்னிலங்கை
 சென்று மட்டுமாநகரில் திருக்கோயில்
 சந்திதியைக் கண்டு நமஸ்கரித்துக் கைகூப்பி நிற்கையிலே
 கலிங்க குலத்துக் காவலனுமப் பொழுது
 இலங்கு திருப்பணிக்கு இடு பூசை காணையிலே
 பரத நாட்டிற் பிறந்தான் எனவறிந்து பாரவேந்தன்
 இரத நடவீதி யென்னும் இடம் வரவழைத்து
 எதிர் மன்ன சிங்கமென்னும் நரபதியும்
 கதிதங்கும் இப்பதியில் கண்டதில்லை உந்தனைத்தான்
 ஆர நீரறையும் சுந்தரஞ்சேர்
 பேரேது ஊரேது பெருமையுட னேது மென்னத்
 தாதன் மனமிகிழ்ந்து தாராந்த மாயவன்றன்
 பாதம் பணிந்து பரிவுடனே ஒதுகின்றான்
 கோங்கு நகர் மேவங் கேரவசியர் தன்குலத்தில்
 பாங்குடனே நானுதித்துப் பாரதமென்றோர் மதத்தை
 வங்கம் கலிங்கம் மலையாள புத்திபுரம்
 அங்கங்கு சென்று அரியோன் அடியார்க்குக்
 காட்டிய பின் தென்னிலங்கைக் கலிங்கர் குலத்தோர்க்கு.
 குடநினைவு கொண்டு துளசி மாலையிட்டு
 வந்தேனென்து மரபிதென்ன மன்னவனும்
 சந்தோஷமாகித் தாதன்றனைத் தழுவி
 வடவால் நிறைந்திருக்கும் வனமும் கடலருகும்
 அடவாகத் தேடி ஆழி அருகாய் வரவே
 கண்டார்கள் ஆல் வனத்தைக் கடலுமருகிருக்க
 தொண்டார் தாதன் துதித்து நமஸ்கரித்துப்
 பஞ்சாட்சரத்தைப் பதித்து மனத்தொன்றாக்கிக்
 கஞ்சன் முதலாக ஐவர்விந்தஞ் சேர்ந்தமட்டும்
 திட்டி ஒளியாக்கிக் தீவளர்த்துப் பாய்ந்த பின்பு
 காட்டி முறைப்படியே கலிங்க குலத்தோர்க்கு
 வரிசை கொடுத்து மாலப் பதத்தைச் சேர்ந்த பின்பு
 கரிசனையோ நம்பிசிறை கட்டுவதற்குச் சட்டமுடன்
 தீர்த்து எதிர் மன்ன சிங்கன் மனம் மகிழ்ந்து
 பார்த்தவர்கள் கொண்டாடப் பாரதத்திற் சொன்னபடி
 கம்பம், வனவாசம், கடல்குளித்துத் திப்பாய்தல்,
 அம்புமில்லுத் தண்டுடனே ஐவர் கொலுவக்கி வைத்து
 ஆடலொடு பாடி ஆதி துரோபதிக்கு
 மாடமுயர் கோயில் வரிசையுடன் இயற்றி
 கும்பிட்டார் தெண்டனிட்டார் குவலயத்தைக் காருமென்றார்
 தம்பட்டம் சல்லாரி தாரைசின்னஞ் சங்குதொனி
 உடுக்குச் சிலம்பு மணி ஒளிதங்குதீப மெழு
 அடுக்கு முறையோ டரவான் களப்பலியும்
 பத்ததி போற்காட்டிப் “பணிக்கண் குலத்தோர்க்கு”
 உற்றபுகழ் மேவ உங்களுக்கே முன்னீடு
 ஈந்தென்னிலங்கை எங்கு முயர்ந் தோங்க
 ஆய்ந்து பணி செய்கென் றகல மன்னன்ப்பொழுது
 பதினெண் வரிசை யொடு பத்தும் பதியுடனே

என்பது அப்பாடல் இதில் களி பிறந்து 1640ம் ஆண்டில் மன்னன் எதிர்மன்னிசிங்கன் முடி சூடி ஆட்சிபீடம் ஏறினான் என்றும், மேலும் அவனது சரித்திரம் மூலம் நாற்பத்தி நாலு ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தான் என்றும் அறியக்கிடக்கின்றது.

இதனை உற்று நோக்குமிடத்து இக்காலப் பகுதியிலேயே இவ்வாலயம் இம்மன்னனால் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று துணியலாம். இது கி. பி. 1539 ஆண்டுக்கும் கி. பி. 1583ம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியாகும். ஆகவே இவ்வாலயம் தோன்றிய காலத்தை

இதிலிருந்து நிர்ணயித்து இதன் பழையை அறிக்கு கொள்ளலாம்.

எதிர்மன்னிசிங்கனின் கடைசிக் காலமான 1570 - 80 களில் இது கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்று எண்ணினாலும், விமல தரும சூரிய மன்னன் வந்து தரிசித்த அவனது ஆட்சிக் காலத்தை (கி. பி. 1590 - 1604) நோக்கு மிடத்து கிட்டத்தட்ட ஒத்திருத்தலைக் காணலாம். ஆகவே விமல தரும சூரியன் காலத்துக்கு முன்பே கட்டப்பட்டது என்று நாம் துணியலாம். இது தெட்டத்தெவிவாகவே இவ் வரலாற்றில் காணப்படுகின்றது.

வழிபாடு

வழி பாட்டு முறை இதில் சொன்னபடி அன்று தொட்டு இன்றுவரை நடைபெற்று வருகின்ற பெருமையைக் காணலாம். ஐவர் முதல் துரோபதி, கண்ணபரமாத்மாவுடன் இன்னும் பலரும் கொலுவிருக்க இன்றும் பூசை ஆராதனைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இங்கு வருவோர் கல்யாணக்கால் வெட்டுதல், வனவாசம் செல்லுதல், பார்த்தன் பாசுபதம் பெற தவ நிலைக்குச் செல்லல், அரவானை களப்பலி கொடுத்தல், கடல் சூளித்துத் தீப்பாய்தல் என்பன எல்லாம் நியமம் தவறாது நடைபெறுவதைக் காணலாம்.

“தம்பட்டம் சல்லாரி தாரை சின்னஞ் சங்குதொனி உடுக்குச் சிலம்பு மனி ஒளிதங்குதீப மௌ’’

பூசை ஆராதனை நடைபெற்றதைக் காணலாம். இன்று இவை எல்லாம் இருக்க உடுக்கையின்நாதம் இன்று எழுவதைக் காணோம் கோயிலைச் சுற்றி வருங்கால் பாடலுடன்

மகாபாரதப் போர் பதினெட்டு நாட்கள் நடந்ததைக் குறிக்கும் முகமாக இவ்வாலயத்தின் பூசை ஆராதனைகள் கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பித்து 18 நாட்களுக்கு நடைபெறும். இந்த வழிபாட்டுக் காலத்தில் மகா பாரதக் கதை முழுவதும் படித்துப் பயன் சொல்வது பாரம்பரிய வழக்கப்படி இன்றும் இங்கு நடந்து வருவதைக் காணலாம்.

வழிபாட்டில் இப்போது காலத்துக்கேற்ற வகையில் ‘பலி கொடுத்தல்’ நிறுத்தப்பட்டுள்ளது நாம் இன்னும் காணும் ஒரு குறை என்னவெனில் கல் வெட்டில் குறிப்பிட்டபடி

இதனை முன்னர் அடித்து வருவதுண்டு இந்த வழக்கு மாறக் காரணம் யாதென நாம் அறியோம். இது மீண்டும் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும்.

பரிபாலனம்

தாதன் கல்வெட்டுப்படி இவ்வாலயத்தின் பரிபாலனம் “பணிக்கர் குடி” மென்னும் “பணிக்கணா குடி” என்று இன்றும் வழங்கி

வரும் முற்குசர் வகுப்பிலே அடங்கிய குடிகளில் ஒன்றிடமே கையளிக்கப்பட்டதைக் காண்கின்றோம்.

இவ்வாறான குடிப் பிரிவுகள் பண்டு தொட்டு நிலவி வந்த போதும் இலை ஆலய பரிபாலனத்துக்காக ஏற்பட்டனவே அன்றி நம்மிடையே சாதிசமய உட்பூசலை ஏற்றுவிக்க வல்ல என்ற உண்மையை நாம் உணர வேண்டும்.

இன்றும் இவ்வாலயத்தின் பரிபாலனம் பணிக்கனா குடித் தலைமையில் இருப்பதும் இக் குடியே பெரும் குடியாக இருப்பதனால் இக் குடிக்கு ஆலய பரிபாலனத்தில் முக்கியத் துவம் கொடுக்கப்படுவதும் கூடிய “முகாமைக் காரர்கள்” இருப்பதும் இரண்டு பூசைகள் இருப்பதும் அவர்களது ‘கல்யாணக் கால்’

வெட்டுதல் என்னும் சிறப்பான பூசையுடனே கோயில்களை கட்டத் தொடங்கி கொண்டாட்டம் விமர்சை அடைவதும் இன்றும் காணக் கூடியது.

கோயிற் பூசைகளுக்கென பின்வரும் குடிகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இக் குடிகளின் முகாமைக்காரர்கள் பூசைகளை குடி மக்களிடம் இருந்து பணம் அறவிட்டுச் செய்யவும் நிர்வாக சபையின் சாதாரண அங்கத்தவராயும் இருக்கக் காணலாம். இக் குடிகளுடன் பின்வரும் சாகியங்களும் சேர்க்கப்பட்டு அவர்களுக்குச் சிறப்பான பூசைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருத்தலையும் காணலாம்.

குடிகள் சாகியங்களின் விபரம் வருமாறு:

01. வீரச்சோலை வேளாளர் குடி
02. பெத்தான் குடி
03. பணிக்கொணா குடி
04. வெள்ளரசர் குடி
05. மூங்கில்சோலை வேளாளர் குடி
06. சுருவிலி குடி (வேளாளர்)
07. படையாண்ட குடி
08. மழுவரசன் குடி
09. சின்னமுடவன் குடி
10. சங்கரப் பத்தான் குடி
11. மொட்டைச் செட்டி வேளாளர் குடி
12. நாவிதர் சமூகம் - சோடனை
13. சாண்டார் சமூகம் - வனவாசம்
14. வண்ணார் சமூகம்
15. தவநிலையும், தீப்பாய்தலும் (விஸ்வப் பிரம்ம குலம்)

இதை விட வேறு பல கோயில்களில் இன்னும் பல குடிகள் வழங்கி வருவதைக் காணலாம். இக் குடிகள் ஆலயம் அதனைச் சூழவிருந்த மக்களைக் கொண்டே வகுக்கப்பட்டதென்பதே இதிலிருந்து புலனாகின்றது.

இவ்வாலயத்தின் பரிபாலனம் இன்று சிறப்பான முறையில் நடைபெற்ற பொழுதிலும் இதில் ஏற்பட்ட பிணக்குகளையும் இன்னும் மக்களுக்கிருக்கும் குறையையும் இங்கு எடுத்துக் காட்டாவிடில் இது நிறைவு பெற்றதாகாது.

இவ்வாலய பரிபாலனத்துக்கு எதிராக 1929ம் ஆண்டு ஒரு வழக்குத் தொடரப்பட்டு அதற்குத் தீர்ப்பு 1931ம் ஆண்டு வைகாசி 26ல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. டிஸ்திரிக் கோட்ட வழக்கு இல. 6978 ஆகும்.

“இத் தீர்ப்பில் வழக்காளிகள் எதிரிகளின் நேர்மையீனத்தை அல்லது தவறான பரிபாலனத்தை ரூசப்படுத்தவில்லை என்பது எனது கொள்கை” என்று கூறிய நீதிபதியவர்கள் பின்வருமாறு கூறியிருப்பதையும் காணலாம்.

“ஊரெங்கும் நின்றுலாவும் சுயாட்சிப் பேச்சில் இவர்களும் பிடித்துவிட்டனர். தங்கள் டணத்தைத் தாங்களே கையாளாவும், தங்கள் கருமத்தைத் தாங்களே நடத்தவும் என்னு கின்றனர்”

1929 - 31ம் ஆண்டிலே இவ்வாறான நோக்கம் குடி கொண்டதெனில் பின்னர் எவ்வாறு இருந்திருக்கும் என்று விளக்கவேண்டிய தில்லை. பின்னர் 1975 - 78ம் ஆண்டுகளில் “ஸ்ரீ திரெளபதை அம்மன் புனருத்தாரண சபை” ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அதுவும் ஆலய பரிபாலனம் ஊர் மக்களின் கைகளுக்கு வரவேண்டும் என்று வாதாடினர். முடிவு ஈடேற வில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

அன்று ஊரில் சனங்கள் இல்லாததாலும் நற்பிடிமுனை என்னும் கிராமமே மக்கள் வாழும் கிராமமாக இருந்தபடியாலும் பணிக்கணா குடியில் படித்த நீர்ப்பாசன உத்தியோகம் பார்த்தவர்களும் வண்ணிமைகளும் அங்கேயே இருந்ததினால் இவ்வாலயம் பரிபாலனம் அவர்களிடம் இருந்தது. இப்போது அது உருத்து வழி அங்கேயே இருந்து வருகின்றது. கோயிலும் கோயிலில் பூசை செய்யும் முகாமைக் காரர்களும் இங்கேயே இருக்க கோயிலின் முக்கிய பதவிகளான தலைவர், உபதலைவர், செயலாளர் என்பன போன்றவை அங்கிருப்பதை மக்கள் விரும்பாததின் விளைவே இது.

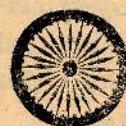
இவை கல் வெட்டின் படி பணிக்கணா குடிமக்களிடமே இப்போதும் இருந்து வரினும் இப்போது பாண்டிருப்பிலும் அக்குடி மக்கள் நிறைந்து இருப்பதனால் இப்பதவிகள் தங்களுக்குள் வந்து சேரவேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்பது இயல்போகும்.

இக்கோயில் பரிபாலனத்தின் தலைமைப் பதவிகளும் மற்றும் முகாமைப் பதவிகளும் (நிர்வாக சபை உறுப்பினர்) கூட தாய் வழியிலே தெரிவு செய்யப்பட்டு வருவதை இன்றும் காணலாம்.

“வேரோடி விழாத்தி முளைத்தாலும் தாய்வழி தப்பாது” என்பார்கள் இதற்கொப்ப குடிவழி தப்பாதிருக்கும் பொருட்டு தாய்வழி மூலம் இதனைத் தெரிவு செய்து வரும் வழக் கத்தைப் பண்டு தொட்டு கைக்கொண்டு வருகின்றனர். இதனால் பாரம்பரிய பழைய முறைகள் இன்றும் வழுவாமல் நிலைபெற்று நின்று வருகின்றன.

தாதனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதினால் இக்கோயில் ‘தாதன் கோயில்’ என்று அழைக்கப்பட்டதைக் கண்டோம். பின்னர் இதுவே மகாபாரதத்தின் நாயகனான கிருஷ்ணனின் பேரால் ‘கிருஷ்ணன் கோயில்’ என்றும் இடையில் அழைக்கப்பட்டது. ஈற்றில் திரெளபதியை நாயகியாகக் கொண்டு வழிபாடுகள் நடைபெற்று வந்ததினால் ‘திரெளபதையம்மன் கோயில்’ என்ற பெயர் நிலைபெற்று நின்றுவிவரம் வருகின்றது

அம்மனின் அருளாட்சி நடக்கும் இவ்வூர் பல இயற்கை அழிவுகளில் நின்றும் வன் செயல் களிலிருந்தும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருவதை உணர்ந்து இவ்வூர் மக்கள் அம்மனின் அருளைப் போற்றி மெய்சிலிர்த்து நிற்கின்றனர். திரெளபதையம்மனுடன் கண்ண பரமாத்மாவும் எழுந்தருளி இருப்பது இக்கோயிலின் இன்னுமோர் சிறப்பம்சமாகும் அதர்மத்தை அழிக்க அவதரித்த இப்பகவான் எம்மையும் அவற்றில் காப்பாராக என்று வேண்டி நூலின் விரிவஞ்சி இதனை நிறைவு செய்கின்றேன்.

இருவர் இதயம்

என்ன நன்றாய் இறைவன் படைத்து
தன்னை நன்றாய்த் தமிழ் செய்யுமாறே — இருமூலர்

கண்ணன் என்னைக் கவியாய்ச் சமைத்தது
வண்ணத் தமிழால் வாழ்த்திமோறே — கவிஞர் கண்ணதாசன்

குருவே துணை

திரெளபதையம்மன் அகவல்

அரிழும் நமோ பகவதி ஓம்பராசக்தி
 அக்கினியில் அனலை அடக்கி
 ஒம் குண்டலத்தில் உதித்த வீரசக்தி
 பாஞ்சாலன் தனக்கு பண்புறு பிள்ளையாய் அன்றவதரித்து
 அருச்சனனை மாலையிட்டு குந்தம்மா தேவியின்
 குலமருமகளாய்
 ஜவர் தம்முடன் அன்புடன் இணைந்து
 ஜந்து புதல்வரை அன்புடன் பெற்று
 மன்னைதயாண்டு மகிழ்வுடன் இருந்தீர்
 வஞ்சகன் துரியன் நாடது கவர
 வஞ்சக சூது வலிபெற ஆடி
 ஜவரும் தோற்று அகமெலிந்திருக்க
 உம்மை இழுத்து உரிந்தனர் துகிலை
 கண்ணனை நீரும் கருதியழைக்க
 மாயனருளால் மாளாத்துகிலாய்
 கூடியேவளரக் குவிந்தது துகிலும்
 வெஞ்சினம் கொண்டு வீமன் கதையை
 தாவியெடுக்க தனஞ்சயனப்போ
 வில்லதை எடுத்தார் விண்மன்னதிர
 தருமருமதனை தயவாய் தடுக்க
 தாயே நீரும் கூறிய சபதம்
 தாவியே இழுத்த தன்னெடு கூந்தலை
 கண்ணிலான் தலைமகன் தன்னுடன் துணைவரும்
 களத்தில் வீழ்ந்தபின் கடந்தலை முடிப்பேன்
 என்றுமே கூற எழில் பெறுவீமன்
 துரியோதன்னொடு துணைவர் தம்மையும்
 கொல்லும்வரையில் குணமாய் நீரை
 அள்ளியே அருந்தே னெண்ண
 காண்டபன் தானும் கன்னனைக் கொல்வேன்
 என்றே கூறி செய்தனர் சபதம்
 சபையில் இருந்தோர் தம்மனம் கலங்கி
 கதறினர் அங்கே கண்ணிலான் தானும்
 ஜவரை அழைத்து அன்பாயவனும்
 இழந்த நாட்டை ஏற்பீர் என்றே

துரியோதனன் சகுணி துணைவரும் சுடி
 மறுத்தே உரைக்க மன்னரைமீடக
 ஆடினீர் சூது ஆயன் அருளால்
 குதினை வென்றீர் துணைவரைக் காத்திர
 பன்னிரெண்டாண்டு பாங்காய் வனத்தில்
 ஏங்கியே வாழ்ந்து வருடமதொன்று
 மறைவாய் இருந்தே வந்தால்
 ஈகுவேன் நாடு என்றுமே சொல்ல
 ஏகினீர் வனத்திலங்கு - மாங்களி
 தன்னை மன்னவன் தன்னிடம்
 விரும்பியே கேட்க விசயன் தானும்
 குதித்துமே சரத்தால்
 தானேயறுக்க உத்தமர் தருமர்
 களியின் உயர்வையறிந்து துயருற
 மாயவன் தோன்றியங்கு உங்கள் என்னமுரையென
 உரைத்த போது மாங்கனிதானும்
 மரத்தில் பொருந்த நன்றென மாலும்
 தன்னகரேகினர் மலரின் மணத்தை
 மாதா நீயறிந்து வீமன் தன்னிடம்-நீரும்
 விரும்பியே கேட்க தருகிறேன்
 என்றவர் தானே நடந்தான்
 அனுமனைக்கண்டு அவன் சுயரூபம்
 கண்டு கண்டு மகிழ்ந்து கணவுறவாடி
 மலரின் தன்மையை மன்னனுக்குறைக்க
 சென்றான் வீமன் போரது புரிய
 எதிரியுமங்கு புறமுதுகுகாட்ட
 தாமர் நடந்து தானே யிங்கு
 குபேரனைக் கண்டு குற்றம் பொறுமென
 அங்கவன் தானும் அகமிக மகிழ்ந்து
 மலரினை ஈந்தான் மகிழ்வுடன் பெற்றீர்
 மறைந்தே எள மன்னவன் விராடன்
 தன்னகரேகி தாதி நீராகி
 வண்ணமகளாய் மலர் கொய்யும் நேரம்
 மன்னவன் கீசகன் மயங்கியே உண்ணை
 பெண்ணாய் அணைய பிரியம் கொண்டு
 கேட்கவேயவன்தன் கீழ்த்தரமான
 சொல்லைக்கேட்டு சிறியெழுந்து
 பலாயன் தன்னிடம் பரிவுடன்சென்று
 விபரம் தன்னை விரிவாய்க்கூற
 வீமன்கேட்டு வீரைந்தே எழுந்து
 கருமிருளதனிலவன் கையது பற்றி
 கழுத்தைத் திருகி வனத்தில் ஏறிந்தே
 விராடனின் ஆ நிரை துரியன் கவர
 பசு நிரையதனை பரிவுடன் மீட்க
 உத்தரன் தன்னொடு உதவியாய் பேடியை

அனுப்பவே பேடிதன்னுரு பிரியச் செயது
 பச நிரைமீட்டு வரும்வரை விராடன்
 பக்கைண்ணாட கங்பட்டருடன்
 கருதினானவனும் வெற்றிமுரசு வெகுவாய் ஒலிக்க
 வென்றது உத்தரன் என்றான் விராடன்
 கங்கரும்ப்போ கவனமதாக வென்றதுவோடி
 என்றுரையப்போ விராடன் தானும்
 விரைந்தே எறிந்த பக்கையும் தெஹித்து
 கங்கரின் நெற்றியில் பாய்ந்தே தெறிக்க
 சிந்திய ரெத்தம் நிலத்தில் லிழாமல்
 பரிவுடன் தடுத்தாய் பத்தினித்தாயே
 பாயனைத்தாது மகிழ்வுடன் அனுப்பி
 நாடது கேட்க துரியனும் மறுக்க
 நூற்றுவர் ஐவர் தாக்கியே போர்ப்புரைய
 வீமன் கையால் துரியனும் அவன்தன்
 துணைவரும் வீழ்ந்தபின் கூந்தல் முடித்த கோதையே
 சரணம் நவகோண நாயகியே
 பத்தினித்தாயே பாவாய் சரணம்
 அடியார் செய்த அரும்பிழை தன்னை
 குற்றம் பொறுப்பாய் குணமாய் தாயே
 நாடது செழிக்க நன்மழைபெய்ய
 நீதியாய் மன்னர் நெறியுடன் வாழ
 உன்னருள் தந்து காத்தே அருள்வாய்
 உன்கழல் சரணம், உன் தாளினை நமஸ்தே.

ஆக்கம்: முன்னாள் பூசகர் கணபதிப்பிள்ளை

பாரதத்தைச் சொல்லுகின்றார்!

பாரதத்தின் ஒரு பகுதி
 பகைமையினால் துண்டாகி
 காடாள வேண்டும் எனும் கட்டளையால்,
 காடேறி;
 காட்டுக்குள் போனவர்கள்
 பாரதம்தான் இன்னும்;
 பாண்டிருப்பில் படிக்கின்றார்கள்!
 காவடிகள் தோள் நிறையும்
 காண்பவர்கள் ஊர் நிறையும்,
 தாவணியும் நிறையும்
 தலைநிறைந்த தீச்சட்டிகளின், எண்களினால்!
 வாய் அலகும் வந்துபோகும்
 மெளனமான கால் நடையில்,
 ஊர் நிறைந்து அம்மனுக்கு
 ஒன்றாகப் பாடிவரும்!
 அம்மாளின் அருள் நிறைவால்
 அக்கிளியும் குளிந்து போகும்
 அடியவர்கள் தீக்குளிக்க
 அமைதியாக நெருப்பிருக்கும்
 பார்ப்பவர்கள் மெய்மறக்கும்
 பக்திகொண்ட தெய்வமகள்
 பாண்டிருப்பில் வந்து தங்கி
 பாரதத்தை சொல்லுகின்றாள்!

நற்பிடியுணை - எஸ். சிவகுருநாதன்

கண்ணன் வருகின்றான்

கண்ணன் வருகின்றான் - நீல
 வண்ணன் வருகின்றான்
 பாண்டவரைக் காத்திடவே
 பரந்தாமன் வருகின்றான்
 பாஞ்சாலி மானம் காக்க
 பண்பாளன் வருகின்றான்
 ஏழைகளின் தோழனான்
 ஏந்தல் எழுந்து வருகின்றான்

கண்ணன் வருகின்றான் - நீல
 வண்ணன் வருகின்றான்
 கோகுலத்தில் வாழ்ந்திருந்த
 கோபாலன் வருகின்றான்
 கோபியரை மகிழ் வித்த
 கோமகனும் வருகின்றான்
 குந்திதேவி துயர் தீர்த்த
 கோமகனும் வருகின்றான்

கண்ணன் வருகின்றான் - நீல
 வண்ணன் வருகின்றான்
 நல்லதையே செய்கின்ற
 நாராயணன் வருகின்றான்
 நானிலத்தைக் காத்து நிற்கும்
 நல்லவனும் வருகின்றான்
 அல்லல்களை அகற்றுகின்ற
 அருளாளன் வருகின்றான்

கண்ணன் வருகின்றான் - நீல
 வண்ணன் வருகின்றான்
 கிடையிலே பாதை சொன்ன
 கிருஷ்ண பிரான் வருகின்றான்
 மாயை இருள் போக்குகின்ற
 மது குதனன் வருகின்றான்
 சாதனைகள் படைத்து நிற்கும்
 சற்குணனும் வருகின்றான்

கண்ணன் வருகின்றான் - நீல
 வண்ணன் வருகின்றான்
 புல்லாங்குழல் ஊதி நின்ற
 புருசோத்தமன் வருகின்றான்
 பூவிழியால் அருள் வழங்கும்
 பூபாலன் வருகின்றான்
 எல்லையில்லாக் கருணை தரும்
 எழில் வேந்தன் வருகின்றான்

கண்ணன் வருகின்றான் - நீல
 வண்ணன் வருகின்றான்
 மன்னழந்து புகழ்படைத்த
 மாயக் கண்ணன் வருகின்றான்
 எண்ணத்திலே நிறைந்திருக்கும்
 எங்கள் மன்னன் வருகின்றான்
 கண்ணிறைந்து காட்சி தரும்
 கமலக் கண்ணன் வருகின்றான்
 கண்ணன் வருகின்றான் - நீல
 வண்ணன் வருகின்றான்
 மாவிலத்தின் தலைவனான்
 மாதவனும் வருகின்றான்
 மூங்கை லட்சமி நாயகனாம்
 வாமனனும் வருகின்றான்
 பாரதப் போர் முடித்து வைத்த
 பங்காளன் வருகின்றான்
 கண்ணன் வருகின்றான் - நீல
 வண்ணன் வருகின்றான்
 தூது சென்று துயர் துடைத்த
 தூயவனும் வருகின்றான்
 வாதை செய்த பகைவர் தமை
 வாழவைத்தோன் வருகின்றான்
 வாழ்வினிலே ஒளியேற்றும்
 வல்லவனும் வருகின்றான்
 கண்ணன் வருகின்றான் - நீல
 வண்ணன் வருகின்றான் — பாண்டியூர் கு. திந்தரலிங்கம்

மஹாளை பக்ஷகாலம். 27 - 09 - 1996 முதல் 12 - 10 - 1996 வரை
இறந்த நமது முன்னோர்கள் இந்த மாதத்தில் நம்மோடு.

மஹாளை பக்ஷகாலமான இக்காலங்களில் இறந்த நமது முன்னோர் பிதிர்களாக நாம் வாழுமிடம் தேடி நம்மோடு வருகின்றார்கள். எனவே இறந்த நமது முன்னோருக்காக மஹாளை பக்ஷகாலங்கள் அவர்களை நினைப்போம், தானம் தருமா, தர்பணம், சிராத்தம், அர்ச்சனை, வழிபாடுகள் செய்வோம். ஆசிகள் பெறுவோம். இகபரசுகம் பெறுவோம்.

மஹாளையம் செய்வதால் உண்டாகும் பலன்

01	ப்ரதமையில் சராத்தம் செய்தால் தன்வாப முண்டாகும்,	10	தசமி நம் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்யும்.
02	த்திதைய சராத்தம் சந்ததியை தரும்	11	ஏகாதசி ஸகல வேத வித்யைகளையும் தரும்.
03	தீதியா சராத்தம் நல்ல வரன் அல்லது நல்ல மருமகளைத் தரும், அல்லது கோரிய வரத்தைத் தரும்.	12	த்வதாசி ஸவர்னத்தைத் தரும்.
04	சதுர்த்தி சராத்தம் நமது பகைவர்களை அகற்றும்.	13	தரயோதசி ஸந்ததி, மேதை, பசு, புஷ்டி, ஸமருத்தி நீண்ட ஆயுள் முதலியவைகளைத் தரும்.
05	பஞ்சமி சம்பத்தை உண்டாக்கும்.	14	வஸ்தரம் அல்லது அக்ளி (தற்காலத்தில் தோன்றிய ரயில் மோட்டார் போன்ற விபத்து) இவைகளால் இறந்தவர்களுக்குச் சதுர்த்தசியில்தான் மஹாளை சராத்தம் செய்ய வேண்டும். அதே அவர்களுக்கு இன்பத்தைத் தரும்.
06	ஷஷ்டி கர்த்தாவைப் பிறர் குஜிக்கும்படி செய்யும்	15	அமாவாஸ்யை சராத்தம் ஸகல இஷ்டங்களையுமனிக்கும்.
07	ஸபதமீ பரலோகத்தில் ஒரு தேவ கோஷ்டிக்குத் தலைவனாகச் செய்யும்	16	அடுத்த ப்ரதமை தர்ப்பணம் முன் செய்தவைகளில் உள்ள குறைகளை நீக்கிப் பூர்ணமாகச் செய்யும் ஆபஸ்தம்ப ஸாத்ர தர்ப்பண விளக்கம்.
08	அஷ்டமி உயர்த்த புத்தியை அளிக்கும்.		
09	நவமீ நல்ல மனைவியைத் தரும். துஷ்டமனைவியை நல்லவளாகச் செய்யும். அடுத்த பிறவியிலும் நல்ல மனைவியைத் தரும்.		

இங்க சூப்புமி கவுண்டப்படி
க்கட்டாலே ந்தை மீதிலோவுதெலி
ஒக்கெந்தது ராபி சூவத குக்குத்தராவுதை
நெபுவினால் ரத்தை புரிவினபி
ஏதாற்றும் தை

நக்குமிபி பாபவிடாபவி நாவாத
நக்குமிகை ஸ்கங்காதை மிழுத்தை டெப்பே நாயானை
மிழுத்தை நக்குமுபதி ப்ரநாகபதை ஜனாகாப
நக்குமுபதி ப்ரநாகபதை யாயாராகல
நக்குமிழுத்தை மிழுகாவதைத்துவாதி ,முதகாயதைகளின்
நாமி காடு யாஸ்வெற்றாத நக்குமிபி

நீக்கே பைரிடாயி

நெபுஷக இலை நக்குமிபுவ
பேசினாகலி :புரிவினாதை

நீப்புகி உயிரங்கப்பி
குக்குத்தராயதை முருங்கு கந்தை
நால்யைகி குமதுந்தாம நக்குக்கத்து
நாலிகுக்குத்து நக்குக்கத்து
நாலிகுக்குத்து நக்குக்கத்து

நாலுக்காடு நாப கை நாயங்கை நாம நாலுக்காக்காப நாலு
நாலுக்கை நாலகுக்குமிகை நாலகுக்குமிகை நாலகுக்குமிகை நாலகு
நாலகுக்குமிகை நாலகுக்குமிகை நாலகுக்குமிகை - நாலகு
நாலகுக்குமிகை - நாலகுக்குமிகை - நாலகுக்குமிகை
நாலகுக்குமிகை - நாலகுக்குமிகை நாலகுக்குமிகை - நாலகுக்குமிகை
நாலகுக்குமிகை - நாலகுக்குமிகை - நாலகுக்குமிகை
நாலகுக்குமிகை - நாலகுக்குமிகை - நாலகுக்குமிகை - நாலகுக்குமிகை

நாநாவிஞ் மாஞ்ஜை

நெபுஷக :புரிவினாதை

நெபுஷக ,இலை நாதைபி ,01 மாடு

ஓம் சக்தி.

தப்பள்ளியச் சிறப்புக் கண்டு,
திரெளபதியின் அருள் கிடைக்க,
அடியார்களுக்கு எமது பிரார்த்தனைகள்.

போட்டோ ஸக்ஸ் உரிமையாளர்,
வே. அழகுராஜா

தரமான போட்டோப் பிரதிகள்,
அடையாள அட்டை மற்றும் ஆவணங்கள் கவரிடுதல்,
பாடசாலை உபகரணப் பொருட்கள் மற்றும்
காரியாலய உபகரணப் பொருட்களை
சில்லறையாகவும், மொத்தமாகவும் பெற்றுக்கொள்ள
நீங்கள் நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

போட்டோ ஸக்ஸ்

மட்டுநகர் வீதி, கல்முனை.

தொலைபேசி: 067-2234

தப்பள்ளியச் சிறப்பில்

சிற்றை குளிரும் அடியார்களுக்கு!

புத்தகங்கள் வாங்குவது செலவல்ல,
புத்தகங்கள் மூலதனங்களே!

- ★ பாஸர் வகுப்பு முதல், பல்கலைக்கழகம் வரை தேவையான கலை பாட நூல்களும்,
- ★ ஞானசுரபி, அஸ்ரன், ப்ரெட், உயர் கல்விப் பதிப்பகங்களின் வெளியீடுகளும்,
வினா - விடைகளும்,
- ★ கணக்கியல், இலக்கியம், பூவியல், பொருளியல், அரசியல், ஆத்மீகம்
சம்பந்தப்பட்ட கலை நூல்களும்,
- ★ மொழியறிவுக்கான ஆங்கில - சிங்கள நூல்களும்,
- ★ பாடசாலைக்கான கலை உபகரணங்களும்,
- ★ இலங்கை, இந்தியப் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்களின் நாவல்கள்,
இலக்கியங்கள், கவிதை நூல்களும்,
- ★ திருக்குறள், பாரதியார் கவிதை இன்னும் கண்ணதாசனின்
'அர்த்தமுள்ள இந்துமதம்' என்பவற்றுடன்
- ★ கல்கி, குழுதம், கலைமகள், ஆனந்த விகடன், இந்தியா ரூடே
முதலிய சஞ்சிகைகளையும்,
- ★ இலங்கையின் பிரபல நாளேடுகளையும், வேறு தேவைகளையும்
பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய ஒரே இடம்

அன்பு ஸ்ரோர்ஸ்

இல: 10, பிரதான வீதி, கல்முனை.

தொலைபேசி: 067 - 2540 - 2541

